

Càritas Diocesana de Barcelona

Fes que una llar digna no sigui una carta als Reis

Allà on ens necessiten

COL·LABORA
BIZUM: 33381
www.caritas.barcelona
ES12 2100 0965 5102 0001 0269

Càritas Diocesana de Barcelona

Per un Nadal digne

Som en Melcior, en Gaspar i en Baltasar, els Reis Mags d'Orient. Segur que et recordes de nosaltres, encara que fa molt que no rebem la teva carta. ;-) Per això, enguany hem decidit enviar-te'n una nosaltres. I para atenció, **perquè és una carta molt especial!**

Com saps, Nadal és ple d'il·lusions i alegries, sobretot per als infants! Però des de fa temps, per a alguns, aquestes dates ja no són el mateix. **L'altre dia vam rebre una carta d'una nena de 8 anys que només ens demanava una cosa: un habitatge per a ella i la seva mare.** Se'ns va trencar l'ànima.

Al cor de cada persona, hi ha el desig d'una llar. Lamentablement, un dels problemes més importants que afecten actualment les persones és l'habitatge. Té grans repercussions en l'àmbit personal i laboral, a més de ser la causa de grans patiments.

De fet, a Catalunya, gairebé la meitat de les famílies amb infants **no tenen un lloc adequat on viure.** Per culpa de l'augment desmesurat dels lloguers, aquests infants i les seves famílies viuen en habitacions rellogades, sense espai per jugar, sense un lloc on poder fer els deures, envoltats de sorolls i en ambients on cap nen ni nena hauria d'estar.

Per això, aquesta vegada som nosaltres qui ens adrecem a tu. Aquest Nadal et necessitem més que mai. **Plegats podem aconseguir que els infants no deixin mai de demanar joguines i que el dret a un habitatge digne no sigui una carta als Reis Mags.**

Ens vols ajudar a fer màgia des del cor?

Col·labora amb Càritas i fem que els infants continuïn sent infants i tornin a viure Nadal com uns dies plens de màgia, alegria i il·lusió.

Melcior Gaspar Baltasar

Càritas Diocesana de Barcelona

«Serà el primer any que la Mia i jo podrem celebrar Nadal a casa nostra»

L'avançament de l'informe FOESSA 2025 de la diòcesi de Barcelona apunta que 4 de cada 10 famílies amb infants pateixen exclusió residencial

Text i fotografies: **Jordi Julià Sala-Bellsolell**

La Mia i la Sandra fa vuit mesos que viuen en un pis compartit de Càritas

La Sandra Tobón i la seva filla Mia viuen en un pis compartit de Càritas Diocesana de Barcelona. Aquesta mare d'origen colombià fa un parell d'anys que resideix a Barcelona, i **va venir amb l'objectiu de millorar el seu benestar i el de la seva filla.** «Al meu país hi tenia una perruqueria. La situació econòmica no era bona, i vaig deixar-ho tot per començar de zero. No només per una millora econòmica, sinó també pel futur de la Mia», explica la Sandra, que detalla que la seva filla pateix una malaltia genètica estranya.

«Quan vaig arribar a Barcelona, persones d'una comunitat cristiana ens van acollir a casa seva, però només hi podíem ser de manera temporal». Tot i que no pagaven lloguer, la família els va manifestar que en pocs mesos vindrien uns familiars, i que necessitaven disposar de l'habitació. **«Em van recomanar que anés a Càritas, que allà podrien orientar-me. Va ser difícil demanar ajuda, ja que sempre he tirat endavant amb els meus propis mitjans»**, admet.

Des de Càritas se li va donar suport amb l'alimentació, i a l'abril d'aquest 2024 va accedir al pis compartit on viuen. «Abans d'entrar al pis vam viure a casa de les persones de la comunitat cristiana, després vam estar-nos un mes en una habitació, posteriorment ens vam mudar a una on vam ser-hi dos mesos, i finalment vam estar-nos gairebé un any en una altra habitació». En total, la Sandra i la seva filla han passat per quatre habitacions en menys d'un any i mig. **Com ella, 4 de cada 10 famílies amb fills de la diòcesi de Barcelona pateixen exclusió residencial, i 1 de cada 4 tenen despeses excessives d'habitatge.** «És

molt difícil que et lloguin una habitació, i més quan tens fills a càrrec, ets mare sola i tens feines inestables. A més, les condicions no sempre són bones», diu la Sandra. **Un exemple d'aquesta situació precària és que per una habitació pagava 430 €, però no tenia dret a utilitzar el congelador, la seva filla no podia jugar als espais comuns i es veien obligades a dormir en un sol llit.**

D'ençà que viu al pis compartit de Càritas, la situació ha millorat exponencialment. **«Ara disposem**

d'un espai segur on viure, on fer la nostra vida. El suport de Càritas ha estat fonamental. Saps que no estàs sola, que tens un nord. Si no fos per Càritas, estaria perduda», afirma. La Jessica Pastor, educadora familiar del pis, les visita una vegada per setmana, amb l'objectiu d'acompanyar-les en qüestions del dia a dia. «En el cas de la Sandra, la seva filla depèn 100% d'ella, i això la limita molt a l'hora de trobar algunes hores de feina com a perruquera o esteticista. Intento ser una mà per elles, donar-los suport i alleujar la càrrega que porten», detalla. **El pis on viuen és temporal, de manera que poden estar-s'hi d'un any i mig a dos anys, en funció de com evolucioni la situació.** Amb relació a les despeses, fan una aportació simbòlica ajustada als seus ingressos, i es fan càrrec de les despeses d'alimentació. A més de la Sandra i la Mia, al pis hi viu una altra mare amb un fill i una dona sola. «Són moltes les dones que acompanyo que quan accedeixen a un recurs com aquest em diuen que és la primera vegada que se senten segures. Això demostra que una llar és més que un sostre i quatre parets. És un lloc on descansar, on viure amb tranquil·litat, i des de Càritas intentem que les persones puguin refer-se a partir de projectes com aquest», conclou la Jessica.

«Serà el primer any que la Mia i jo podrem celebrar Nadal a casa nostra. Estem molt contents i agraïdes a Càritas, i estic segura que l'any que ve les coses aniran millor», diu la Sandra.

«Ara disposem d'un espai segur on viure, on fer la nostra vida. El suport de Càritas ha estat fonamental»

